

вѣніе, когато пѣхтѣ и четхтѣ безъ вниманіе.

Ахъ! ако нѣкой е длѣженъ да върши всичката си работа съ благоговѣніе, то това сѣ и-менно Свещенно-Черковно-слѣжителитѣ; и за тѣй ако нѣкой е достоинъ да са проклѣва за своето небреженіе, то отъ всички най много сѣ тѣ: Св. Цер. Слѣжителитѣ.

Благоговѣніето на Свещенно, Черковно-слѣжителитѣ, както благоуханіето на таміана, разлива са по-много или по-малко по всичката черкова; тѣй сѣщо и тѣхното немареніе, като разпознателна (прихватливна) болѣсть по-много или по-малко мелепсѣва всичкитѣ конто сѣ въ черкова.

Но, слѣшатели, страхѣвайте са да осжждате Свещенно-Черковно-слѣжителитѣ: недѣйте ги осжжда; каквито и да сѣ, тѣ сѣ все по-близо при Бога отъ васъ; този-ка безчестн Бога, който ѹкорѣва слѣжителя Божій. Не осжждайте дрѣгитѣ а глѣдайте себе си, глѣдайте вый самы да не бѣдете осжждени. Словото Божіе, като проклѣва немарливитѣ Свещенно-Черковно-слѣжители, проклѣва и прочіитѣ немарливы Христіены.

Така, слѣшат., всѣко немареніе за какво да е нищо въ черкова, е достойно за проклѣваніе. Ты неотивашъ Ѳ врѣме на черкова, или ни въ едно врѣме излѣзвашъ изъ нея,—и си мислишъ, че това е нищо? И че нищо ли е това, дѣто тишината въ черкова, спокойствіето на о-нѣзи конто са молѣтъ, вниманіето на свещенно-